

"הבעיה של אירופה נמצאת באירופה"

בין רחובות זועמים לאולפנים וקמפוסים עוינים, ישראל היא שק החבטות של יבשת שמפחדת להביט במראה • דיוויד לגה, ראש תחום מדיניות ב־AJE: "הרשויות שאמורות להגן על יהודים פשוט עומדות מהצד ומסתכלות איך אנחנו טובעים" • סבב שיחות עם מומחים על תקווה להתפכחות

במשרדי העיתון הצרפתי "להמונר", הנפוץ ביותר בצרפת, יש "קיר עזה". על הקיר היחיד והמיוחד מורכקות ידיעות שרובן ככולן עוסקות בג'נוסייד ובפשעי מלחמה שישראל, כביכול, מבצעת נגד הפלסטינים. אין צורך לחפש ידיעות על הזוועות שביצע חמאס. לא אונס. לא שריפת משפחות. קצת כמו "פראברד" של פעם. מה שלא מתאים לאידיאולוגיה הבולשביקית – לא קיים. ההזדהות עם חמאס מוחלטת. ההטיה האנטי־ישראלית כל כך רדיקלית, שהעיתון המתחרה, "לה פיגארו", פירסם כתבה נדירה מסוגה על ההטעות האנטי־ישראליות של "להמונר", ועל אווירת ההשתקה לכל עמדה שחורגת משורת המקהלה. זה לא עיתון, היו התגובות. זו תעמולה.

הבמאים בו פרסון וג'ואנה הלנדר קיבלו לפני כעשור מימון מערוץ הטלוויזיה הציבורי השוודי, Sveriges, לסרט דוקומנטרי על אנטישמיות וטרור. התוצאה הייתה "להביט על הירח בלילה" (Watching the Moon at Night), שהשווה בין תיאוריות אנטישמיות ישנות לחדשות מתוצרת התעמולה האיסלאמיסטית. הערוץ לא אהב את התוצאה והסרט נפסל. לאחרונה נערכה לו השקה מחדשת. האולם היה מפותץ, אבל החרם עליו נמשך. המצב בנוגע לישראל, אמר לי השבוע פרסון, "הופך מרע לרע יותר". הבעיה היא שבשוודיה אין "לה פיגארו" שיחשוף את תקשורת הפראברד.

הנשים ישלמו את המחיר

כשעוסקים ביחסי ישראל-אירופה, קשה להתעלם מהעובדה שמדובר ביחסי אהבה־שנאה. מצד אחד, ישראל קשורה ליבשת בעבותות של אי־ספור הסכמי סחר ומענקי מחקר. מצד שני, אנחנו מול הר געש של איסלאמיזם, פרוגרסיביות ואנטישמיות, שמטילים צל כבד על היחסים. זה היה לפני 7 באוקטובר. מאז זה רק הולך ומחמיר. אירופה סובלת מבעיית מהגרים, NO GO ZONES ואחים מוסלמים. הזעם מגיע לרחובות. הזעם הזה, בגלל תחושות ניכור וקיפוח, לא קשור לסכסוך הישראלי-פלסטיני. אבל הסכסוך הוא מסלול מצוין לתיעול הזעם. ברוח האחרון על איום התפשטות האחים המוסלמים, שפורסם לפני כשבועיים בצרפת, קובעים המהגרים שהסכסוך מעלה את מפלס האנטישמיות. לא נכון. האנטישמיות מנציחה את הסכסוך. הרוח אמנם חוזר להקמת האחים המוסלמים, אבל מתעלם מהדברים שכתב סיד קוטב: "הסכסוך עם היהודים הוא נצחי ואינו ברי־תיקון". קוטב הוא האידיאולוג של האחים המוסלמים, שציטוטים מכתביו נמצאו אצל מחבלי חמאס. ולא רק יהודים. גם את הנצרות מתעב קוטב, שעליה כתב את הספר "העתיד שייך לדת האסלאם". אבל כאשר המערב מתעלם משידורי חמאס, שקוראים "להשמיר את היהודים והנוצרים עד האחרון שבהם" – התוצאה היא בורות מוחלטת.

מסלמי. מאוימת

העיתונות משתפת פעולה. "מה שקורה בצרפת קורה גם בבליגיה, שהעיתונות בה אפילו עוינת יותר", אומרת לי ד"ר מנאל מסלמי, אקדמאית בלגית ממוצא תוניסאי, פמיניסטית

ופעילת זכויות אדם. היא מייצגת מיעוט מוסלמי אמיץ. "ככל שהאנטישמיות והאיסלאמיזם מתחזקים יותר, המוסלמים עצמם יהיו במצב גרוע יותר, והנשים המוסלמיות ישלמו את המחיר הגבוה ביותר", היא אומרת. היא כותבת, היא מרצה והיא נמצאת תחת איומים מתמידים בגלל דעותיה. "אלה שתומכים בי", היא אומרת, "מעדיפים לשתוק".

מעל הראש של הממשלות

מהזווית הישראלית, אנחנו מתקשים להבין איך זה שאירופה, סליחה על ההכללה, מעיזה לאיים בסנקציות. איך זה שהם לא מבינים שצריך להביס את הארגון האיסלאמיסטי, גם במחיר של פגיעה באזרחים, שחמאס משתמש בהם כמגן אנושי. איך זה שהם יוצאים נגד ישראל בגין דברים שהם עצמם עשו במסגרת המלחמה בטרור, באפגניסטן, בעיראק ובסוריה. "הבעיה של אירופה נמצאת באירופה", אומר לי ד"ר עמנואל נבון, מרצה ליחסים בינלאומיים שגדל בצרפת ועלה לישראל. "יש להם חמאס בבית. האחים המוסלמים הולכים ומתחזקים. הם גם יודעים וגם מתכששים. והם חיים באשליה שאם הם רק ייצאו נגד הישראלים, המוסלמים שלהם יהיו יותר רגועים". זה בדיוק מה שכתוב, הוא מדגיש, באותו דוח על האחים המוסלמים שהוביל לדיון ציבורי נוקב. 24 פעמים מוזכר שם הנושא הפלסטיני. וזה מעניין, משום שגם כאשר הבעיה היא זעם המהגרים והמוסלמים, האשמה מוטלת גם על ישראל. "אסור כמובן לשכוח את הקטארים", מוסיף נבון. הרי ידם בכל. הכסף שלהם קונה הכל. מפריו סן־ז'רמן, באופן גלוי, עד אי־ספור תאים של האחים המוסלמים, באופן הרבה פחות גלוי.

"אין צורך בפאניקה", אומר נבון. "יש הברל בין הממשלות. יש 27 חברות באיחוד. חלקן תומכות בישראל. השינוי הגדול מגיע מגרמניה. הגרמנים היו יציבים בתמיכה בישראל, גם בהצבעות במוסדות בינלאומיים. זה משתנה. גם ג'ורג'ה מלונג, ראש ממשלת איטליה, שונה

ידאן. הגישה חוק

יונתן קרויטנר, מזכ"ל ארגון הגג של הקהילות היהודיות בשווייץ: "מאז השואה לא חווינו גל חזק כל כך של אנטישמיות. התקריות גברו פי שלושה. היה גם ניסיון רצח"

8

המוסף לשבת

6.06.2025

לחלוטין ממה שציפו. בסופו של דבר, אנחנו, ישראל, בעצם חלק מוויכוח אירופי פנימי, בין הכוחות השמרניים שרוצים לרסן את ההגירה, לשמור על זהות אירופית, לבין הפרוגרסיבים. ההצבעה באירוויון הוכיחה שיש תמיכה בישראל. יש פער בין כלל הציבור לבין התקשורת והאקדמיה. הממשלות חוששות מהרחוב המוסלמי. זה גורם להן לאמץ עמדות עוינות יותר, שמתאימות לרחוב, לאקדמיה ולמדינה. אנחנו צריכים לדבר ישירות לקהל הרחב, מעל הראש של הממשלות. למשל, דרך הרשתות החברתיות". נבון תומך בקשרים עם מפלגות הימין, אבל גם מזהיר: "יש הברל בין מפלגת האיחוד הלאומי בצרפת, של לה־פן, שעברה שינוי אמיתי, לעומת מפלגת אלטרנטיבה לגרמניה, שכוללת מרכיב אנטישמי משמעותי. ובכלל", מוסיף נבון, "ישראל במגננה. צריך להתקיף. ליוזם כנסים על הג'נוסייד המוסלמי, על הקולוניאליזם הערבי ועל האפרטהייד".

הטעות של מקרון

קרולין ידאן, חברת הפרלמנט הצרפתי, אומרת שרעת הקהל לא מושפעת מוויכוחים אלא מהתמונות שמגיעות מעזה. "אני מנסה להסביר שחמאס הוא אויב של כולנו, בדיוק כשם שהאחים המוסלמים הם האויב שפועל בתוך צרפת". ידאן היהודייה הגישה הצעת חוק, שעברה אישור של מועצת המדינה, שתחוק את המאבק בתומכי טרור, בקריאות לחיסול ישראל ובאלה שמבצעים נאציפיקציה של היהודים. לפי התבטאויות מסוימות בישראל, גם ישראל זקוקה לחוק כזה. "היהודים", מדגישה ידאן, "תומכים בישראל, אבל יש קשת גדולה של דעות בנוגע למלחמה". וכמו בישראל, גם בצרפת יש את מפלגת השמאל הקיצוני בראשות ז'אן לוק מלנשון, שיחד עם רימא חסן, חברת הפרלמנט האירופי, מלבה את השנאה לישראל ומחזקת את הקואליציה האיסלאמיסטית. "הם לא רק אויבי ישראל. הם אויבי צרפת, הם אויבי הרפובליקה", אומרת ידאן.

עוד קול מפתיע מצרפת מגיע מהובר ורדין, לשעבר שר החוץ, שלא ידוע באהדה יתרה לישראל. ורדין טוען עכשיו, שלהכרה הצרפתית במדינה פלסטינית אין שום משמעות, וכי מדובר, למעשה, ב"בורותו הדרמטית של מקרון בפוליטיקה המזרח־תיכונית". והוא ממשיך להפתיע. מדינות ערב, הוא טוען, כבר הכירו בישראל במסגרת הסכמי אברהם, ו"אנחנו רחוקים שנות אור מעידן שלוש הלאוים של ועידת ח'רטום. ברגע שישראל תמחה את חמאס מעל פני האדמה, חלק מהמדינות יכירו בישראל רשמית ללא ויתורים נוספים, משום שחיסול הגורם האיראני כבר יהיה שירות גדול לשלום באזור". לשמוע ולא להאמין. לא רק שאין צורך בצעד של מקרון, טוען ורדין, אלא שמדובר בצעד שיפגע ביכולת ההשפעה של צרפת בעתיד.

כל הנבואות מתגשמות

זה קרה ימים בודדים לאחר הרצח של זוג עובדי השגרירות הישראלית בווישינגטון, באחת הערים השלוות במדינה השלווה ביותר באירופה. קואליציה של איסלאמיסטים ואנרכיסטים שטופי מוח הסתערו על בית הכנסת בעיר ברן. לא שהתרגלנו למופעי אלימות כאלה בלונדון, בפריז או באמסטרדם. אבל

הפגנה אנטי־ישראלית בבאזל, ב־17 מאי. "יש שם אשליה שאם ייצאו נגד ישראל, המוסלמים שלהם יהיו יותר רגועים"

פלורנס ברג'ובלסקר, שכתבה מחקר על האחים המוסלמים ב־2023, נזקקת לשמירה צמודה.

העניין הוא שלא היה שום צורך להמתין לרוח האחרון, וגם לא למחקרים של בן נפסה וברג'ובלסקר. כבר ב־2004 פירסם ז'אן פייר אובין, יחד עם עשרה אנשי חינוך, דוח מפורט על חדירת האיסלאמיות לבתי הספר בצרפת. אובין כיהן באותם ימים כמפקח הכללי על החינוך הלאומי בצרפת. הממצאים הפחידו את הממסד הצרפתי, שגם אז חשש ממהומה אם הרוח יפורסם.

נבון. יד קטאר בכל

היהודים, נאמר ברוח, הם קורבן של האיסלאמיות, והמילה "יהודי" הפכה לקללה. הרוח נגנזה. מתברר שמדיניות הבתייענה לא עזרה. הרי גם הרוח החדש גורם לבהלה, כולל כעס של הנשיא מקרון על עצם ההדלפה. מתברר שטמינת הראש בחול היא לא רק מדיניות, זו מחלה שקשה להירפא ממנה, ונדמה שגורלו של הרוח החדש לא יהיה שונה מזה של קודמו. אותם אי־ספור אנשי אקדמיה שיצאו נגד כל ביקורת על השתלטות האיסלאמיות נותנים היום את הטון במוסדות אקדמיים. באירופה כמו בארה"ב.

לא הכל אבוד. יש עיתונים הגונים, יש פעילות של ארגונים יהודיים, יש כוחות פוליטיים, במרכז ובימין, שמבינים שחמאס לא נמצא רק בדרום־מערב ישראל, אלא גם בתוככי אירופה. ויש חוקרות וחוקרים אמיצים והגונים, גם מוסלמים, כמו מסלמי ובן נפסה. מנהיגי אירופה תמכו בישראל חודשים רבים. עכשיו הם תומכים פחות, הרבה פחות, כשהם מתקשים להבין את המדיניות הלא־ברורה של ישראל. מדיניות קצת יותר חכמה הייתה יכולה לשנות את התמונה. ובנוסף, אירופה מתקשה להבין שהמאבק הוא של העולם החופשי נגד מפלצת חשוכה שבכל מקום שבו היא מרימה את ראשה, ברצועת עזה או בתוככי אירופה, יש דיכוי, הרס, חורבן ושפיכות דמים. צריך רק לקוות שכשאירופה תבין – זה לא יהיה מאוחר מדי. ■

bdyemini@gmail.com

כל החברה הצרפתית את חוקי השריעה". הרוח כולל הבחנה מרתקת: האחים המוסלמים מאבדים את השפעתם בעולם הערבי, והם "מרכזים את המאמצים שלהם באירופה".

אמירות כאלה, על סכנת האיסלאמיות, מיוחסות בדרך כלל לימין הקיצוני. לא עוד. אפילו ה"לה מונד", נושא הרגל של הגישה הפרוגרסיבית, וכמוכן האנטי־ישראלית, פירסם כבר לפני שנה ראיון עם שני חוקרים, שרה בן נפסה ופייר ורמרמן, תחת הכותרת: "בקרב חוקרים מערביים נרשמה שאננות כלפי האחים המוסלמים". בן נפסה טוענת, בין השאר, כי "אין הברל בין האחים המוסלמים, הסלפיסטים והג'יהאד. המטרה המשותפת שלהם היא הקמת מדינה איסלאמיסטית". תורה רבה. זה בהחלט מפתיע שיש חוקרים שמסוגלים להציג את האמת כפי שהיא, משום שקטאר, בירת האחים המוסלמים, קונה עם המיליארדים שלה כל אוניברסיטה נחשבת וכמעט כל מכון מחקר. למען האמת, זה קצת מסוכן לבקר את האיסלאם הפוליטי בצרפת.

הרוח שפורסם עכשיו בצרפת על התפשטות איום האחים המוסלמים כולל הבחנה מרתקת: הם מאבדים את השפעתם בעולם הערבי, ו"מרכזים את המאמצים שלהם באירופה"

9

המוסף לשבת
6.06.2025

הנה, נדמה שכל הנבואות על מה שעלול לקרות באירופה, הולכות ומתממשות. המשטרה הצליחה להרוף את המפגינים. אבל ההתפרצות נמשכה. היה חשש שההסתערות תעבור לשגרירות ארה"ב. מחלקת המדינה פירסמה אזהרה לבעלי אזרחות אמריקאית, עם קריאה להימנע מלהגיע לאזור ולשמור על פרופיל נמוך. בקמפוסים ובהפגנות צווחו Globalize the Intifada.

היישום המעשי הגיע להרבה מקומות. גם לשווייץ. ברוח האחרון של הקהילה היהודית שם נכתב, בין השאר: "תחושת הביטחון שחשים היהודים ומצב הביטחון של המוסדות היהודיים הידרדרו באופן משמעותי". יונתן קרויטנר, המזכיר הכללי של ארגון הגג של הקהילות היהודיות בשווייץ, אומר לי השבוע: "מאז השואה, לא חווינו גל חזק כל כך של אנטישמיות כמו בעקבות 7 באוקטובר. התקריות האנטישמיות גברו פי שלושה. היה גם ניסיון רצח, בנוסף לניסיון להצית בית כנסת, בהפגנה הגדולה בכרן". רבים מהפעילים היהודים באירופה מספרים על חוויות דומות, אבל רבים מהם מעדיפים לדבר בעילום שם. הם חוששים. איגוד הארגונים היהודיים באירופה (EJA) קיים בחודש שעבר כנס במרדרי. הנתונים שהוצגו שם היו מטרידים. כך, למשל, 20.4 אחוז מהאירופאים מאשימים את יהודי ארצם באחריות למלחמה, ו־49.3 אחוז חושבים שהסיקור התקשורתי תורם לאנטישמיות מקומית. דיוויד לגה, לשעבר חבר הפרלמנט האירופי וראש תחום מדיניות ב־EJA, טוען ש"מרובר בקריסה מערכתית. המוסדות שאמורים להגן על יהודים פשוט עומדים מהצד ומסתכלים איך אנחנו טובעים".

אפילו ה"לה מונד"

לפי כל שיחות הרקע, הרוח שפורסם בצרפת על האחים המוסלמים רלוונטי כמעט לכל מדינות אירופה. ברוח עצמו נכתב ש"פעולה נחושה וארוכת טווח בשטח הכרחית כדי לבלום את עליית האיסלאמיות הפוליטי". שר הפנים של צרפת, ברונו רטאיו, שרבים בממשלת צרפת מייחסים לו את הדלפת הרוח, קבע בעקבות פרסום הרוח, ש"המטרה הסופית היא להשליט על